

HRVATSKA RIEČ

PREDPLATA: ZA ŠIBENIK DONAŠANJEM U KUĆU TE ZA AUSTRO-UGARSKU
POŠTOM NA MJESEC K 1:25. ZA TRÖMJESEC K 375 POLUGODIŠNJE I GO-
DIŠNJE RAZMJERNO. — ZA INOZEMSTVO K 15 I POŠTARINA. — PLATIVO
I UTUŽIVO U ŠIBENIKU.

POJEDINI BROJ 10 PARA.

JUTARNJI LIST IZLAZI SRIEDOM, PETKOM I NEDJELJOM

Telefon br. 31. — Čekovni račun 71.049

UREĐIĆTU I UPRAVA „HRVATSKE RIEČI“ NALAZE SE U „HRVATSKOJ TI-
SKARI“ (Dr. KRSTELJ I DRUGI) — RUKOPIS NIJE VRACAJU SE. — NEFRAN-
KIRANA SE PISMA NE PRIMAJU.

OGLASI PO CIENIKU.

Sabor radi.

Nakon što je u sjednicama sabora od 8, 9 i 10 ov. mj. razpravljanja i glasovanja zakonska osnova o povišenju učiteljskih beriva, učiteljstvo je reklo da je sve to „mrvto slovo“, jedna „platonička izjava, ako isti sabor ne obvezno pokriće i provede one osnove.“

Stranovište stranke prava jasno je. Na očigled tolikih bezakonja, pored kojih sva autonomija pokrajinska i občinska, zakon i sloboda nisu drugo do iluzije, nije li dužnost celog narodnog društva, da izbavi zemlju ove kužljive atmosfere i da naš javni život postavi na zdrave temelje, kako bi i akcija naša proti zulumu tiranina Banovine što uspešnije nametnula se vlastodržcima.

Stranka prava, koliko god u sadajnjem položaju trpjela, nije se u svom parlamentarnom djelovanju stavila na stanovište stranaka, nije stavlja zahtjeva stranačkih, ma je, u suglasju sa zahtjevima napredka i slobode, zalozila se, da našem pokrajinskom zakonodavnom tielu izvođiti nove temelje, na što široj demokratičnoj podlozi, izjavljujući se pripravna u tom slučaju priputiti i sam proračun. Tražila je, nakon prihvata izborne reforme, razpuštanje sabora, pa i ovaj njen zahtjev u skladu je sa parlamentarizmom i prama praksi u ostalim zakonodavnim tielima, čak i u našoj Banovini pod banovanjem absolutističkog Tomašića.

Zahtjev saborskog kluba stranke prava bio je nadalje i u suglasju sa govorom čestnog Blaškinja, koji je, obzirom na dogodjaje u Banovini, apelirao za složan rad, koji bi se omogućio upravo prihvatom izborne reforme i razpuštanju sabora. Pa da nije svega toga, zahtjevi pravaških zastupnika morali su naći na bezuvjetni prijem kod stranaka koje se kažu napredne i koje u svojem programu imaju demokratizaciju izbornog roda za sabor.

„B E B A“.

Napisao Don Marko Vežić.

Ti si meni, ikice, donijela slatkih smokava lašća, a čime će ja tebe, da je znati, dunjo moja, podariti? — nasmijem se prej svojim kućnim vratima na mašlušnu i milotnu sedmogodišnju glavarevu ikicu, kad mi jutros opruži punu sprtvice probranih smokava i brekucu: — Nà, oče, ovo ti Šalje maja!

— Daj, što hoćeš, a volila bih, nego išta na svijetu, da mi je „beba“, kaku si ono sinoć da stinjinoj Stani, iš, zorna li je! — odušikla ikica iz svih naramica.

Prisjetim se ja, da sam sobom sa jučerašnjeg sijama donio svakakih tatarija, a ne zaboravio i nekolikočak tjestenih okurenih lutčica.

— Tko ne bi podario, taj se, veli remeta joško, ne bi sahranio, oščereno srce mamino! — i pomilujem je po rumenim obrašćicima. Promrdam po pretincu, izabrem, izmegju trih ih, najračniju i najrunjeniju „bebu“.

— Evo je, iko, pa se duči njome, jer imam i čime! Na krajini je ovake nema, zlatali i srmali nagnidom opremjene! Nije Stana ni nanjiti na nju, jer ni Stana nije cura, ko je moja laka, svemu selu dika!

Mi smo naprotiv doživjeli, da je ovaj skroz savremeni, liberalni zahtjev stranke prava našao na protivštinu kod tih naprednih stranaka. Glasilo naprednjaka zaboravilo je u ovom času na svoj program, a drugo splitsko glasilo otvoreno je zauzelo stanovište u kurijalni sistem. Došlo je onda do posredovanja samog namjesnika grofa Attems, o čemu zadarski dopisnik javlja „Obzoru“ doslovno slijedeće:

„Namjesnik grof Attems, predložio je strankama o načinu rješenja krize: ili odgodu sjednica za 1—2 mjeseca te onda rješenje izborne reforme i proračuna, ili obustavu sjednica za nekoliko dana dok bi se postigao sporazum za izbornu reformu, ili paralelan rad odbora za izbornu reformu i sabora, ali ovaj potonji bi rješavao stvari samo manje važnosti. Pravaši su na ove predloge pristali, dok su ti predlozi pobudili kod većine veliko začudjenje, te su te predloge odbili.“

Posredovanje poglavice zemlje ne bijahu urodila željenim plodom, i mi smo u četvrtak dobili brojčavnu viest iz Zadra, da su pregorovi razbijeni. Javnost je nakon toga očekivala, da će sabor biti još sutradan odgodjen. Ali gosp. namjesnik nije izgubio nade u uspjeh svoje misije i zbilja uspješno mu je da je izvede. O tome primisimo jučer ovaj brojčavoj:

Zadar, 17. veljače. Na sinočnoj sjednici izaslanika stranaka prihvaćeno je stanovište zastupnika stranke prava, da sabor glasuje proračunski provizorij.

U današnjoj sjednici izabran je odbor za izbornu reformu, a konačni računi prosliedjeni odboru finansijskom. Buduća sjednica u sredu dne 21. ov. mj.

O dalmatinskoj komisiji u Beču.

Zadar, 16. veljače.

U zadnjoj „Wiener Zeitung“, koja je prisjela na namještjstvo, čita se, da se je u ministarstvu trgovine razpravljalo o kolonatu u Dalmaciji i da se mislji stupiti

Samo ti ne daj i čuvaj, da ti je braco ne otme i po nesreći ždrokne!

Ikica ustreljala od puta zora, kad se rukama dodri „bebice“, a očima u nju ustreljala, da bi reči — Šmrknut će je ko sa lista kapiju rose.

— Taman, oče, poždrokat! Pure se na jutros i varenike nabio i nas iš, pa mu još cukrenih „beba! — i sleti nizbrdo oputinom, a na tratinu, ispod moje kuće, naleti na sinočnju Stanurku i kraj nje se zaustavi.

Oprema se i Stanurka. Pod drvenu kutticu, u kojoj se u trgovcu kupuje „šmir“, podmaz, čime se mažu osovine na kolima, upregla mlajeg brata Pajana. Pomjivo Pajan tegli i nailak, a Stanurka mahne sad lozovim pruticem na Pajana, pa opet uzvirem očima vrcne i skrene kolima straga.

Nije Šaljan posao! U njozi se vozuka sinočnja „beba“, zašuškana tuzgavom kripicom, da ne ozebe.

Kad stade ikica, stadoše i kola; Pajan priskoči, da se nagleda ove novene, a Stanurka iznese svoju, da se ogledaju, mogu li se među sobom ljepotom nadmećati.

Bake te tvoje! — naprni se Stanurka. — Ružna li je!

u dodir sa ljudima u zemlji radi uređenja ovog pitanja.

Što su gospoda odlučili u Beču ne znamo, ali znamo to, da su pravaški zastupnici u više prigoda, a ponajviše na ministarstvu poljodjelstva odlučno zahtjevali, da ne samo kmetsko, da li i mnoga druga po dalmatinskog seljaka važna pitanja što prieše.

Mi znamo, da na ministarstvu poljodjelstva imaju ljudi dobre volje da se izvrše neke osnove, ali koja hvaja od toga, kad se ministarstvo financija uvek protivi proizvodbi dotičnih osnova, tobože da država nema novaca.

O kmetskom pitanju razpravljaju gospoda u Beču ima već dvie ili tri godine, a da nisu došli do nikakva rezultata.

Nama je dobro poznata osnova, koju zagovara profesor na visokoj školi za zemljaru kulturu gosp. Schuller i da je o njemu stvar zavisila, da danas je ovipotencije moglo bit uređeno.

Schuller traži novaca da se provedu njegove osnove, a ministarstvo financija ih nedak, dok uzdal baca novce za gradnju kanala u Galiciji, od kojih ni vrag, kako je sama vlada bila dokazala, ne će imati koristi, osim onih spekulacija, koji su popukovali zemljivo, gdje će se graditi kanal, a sada ih vladi prodavaju uz slane pare.

Ovo je prosto varanje sa strane ministarstva financija dalmatinskog seljaka. Neka vragu pošlu sve sjednice dalmatinske komisije; one su podpuno izlišne, kad ministar Zaleski ne će da dade novce prof. Schulleru, da proizvede svoje osnove.

U ovom pitanju trebalo je jednom izaci sa istinom na srediu, jer se ne smije dopusiti, da se na ovaj način vlada ruga s dalmatinskim seljacima. A. K.

Novi ministar vanjskih posala.

Beč, 15. veljače.

Uslijed o sinočnje izjave liečnika, koji lieči ministra vanjskih posala grofa Leksa Aehrenthala, izčezla je i zadnja nada, da bi bolestnik mogao se oteti bolesti. Dok ovo pišem, već se govori, da su grofu Aehrenthalu izbrojeni zadnji časi života.

Grofa Aehrenthala molbenicu za umrovljenje nije kralj htio riešiti, jer želi da on umre kao ministar. Danas se već poluzvanično javlja da će ga naslijediti sadašnji ministar zajedničkih financija barun Burian. Obe su se vlaste složile u njegovoj kandidaturi.

— Evala ti! — nakrivi glavom ikica.

— Tko ti je to rekō?

— Eva ja.

— Šta će te tvoje ražene mekinje, kad drugi kažu, da niti je cure na krajini, do mene, ni „bebe“, do moje „bebe“!

— A tko je te tebi rekō?

— Bomo pop!

— Da ne lažeš?

— Ne bilo me, kad lažem!

Stanurku izbjegli očima u moju kuku, bubnu svojom „bebom“ o ledini, trzu i povuče Paju za ruku i sunu kući s burne strane, a slavodobnila lka pogje selom, da po pozivlje puk i narod, da se s njome raduje, jer ni serbežnije „bebe“, do nezine, ni vilenje cure, do glavareve like....

Dva ti eto nakit! Evinih kćeri — tašti na i nenavist....

Sreća, da se zavukle u netaknuta djelatina srca, pa će ih iz njih prognati miločrvena i plaha nevinost....

A po zemanu?.... Da se ne iskoli ona narodna, da vrijeme gradi, ali i razgrajuje!....

— Bak te tvoje! — naprni se Stanurka. — Ružna li je!

daturi. Majgari ponadasu zadovoljni, da mjesti ministra vanjskih posala dodje optept u ruke jednog Majgara. U odborima delegacija neće dok Burian bude ministrom vanjskih posala slušati njemu mrzku njezinsku riječ iz usta ministra vanjskih posala.

Majgari su uprav Zagovaranju Burianovo imenovanje gledje Bosne i Hercegovine. Oni su bili pobojali, kad bi koja druga osoba došla na upravu vanjske politike, da ne bi promjenila sadašnji magjarofilički kurs u Bosni.

Majgarsi su zahtjevi išli i dalje. Oni su tražili, da nasljednikom Burianu bude imenovan guverner austro-ugarske banke Popovics. Nu ovdje niesu uspjeli, jer austrijska vlada traži da za ministra zajedničkih financija bude imenovan jedan austrijski državnik.

Majgarsi imaju najviše šanse — o čemu sam Vam još prije oduševljen vremena pisao — član gospodske kuće Maria Josip Baernreiter.

Milijun i 646.500 K crkvi i hrv. narodu.

Nadbiskup zagrebački dr. Juraj Pošilović obdario je rane crkvene i narodne ustanove ogromnim darom u iznosu od 1.646.500 kruna, a razdijelio je ovako:

500.000 K za dječačko sjemenište (katol. gimnazija).

200.000 K nadbiskupu koadjutoru dr. Baueru za crkvene svrhe,

Po 100.000 K za podporu svećenicima, za prvostolnu crkvu zagrebačku i za uboge grada Zagreba.

Po 50.000 K za siromašne crkve u nadbiskupiji zagrebačkoj, nadbiskupu Stadleru za crkvene svrhe i za dom katoličkih dječjih društava.

40.000 K za medicinski fakultet.

30.000 K Kongregaciji milorskih sestara u Zagrebu

25.000 K „Družbi sv. Ćirila i Metoda“.

Po 20.000 K Konviktu u Pazinu, Uršuljkama u Varaždinu, Isusovcima u Zagrebu, Franjevcima u Zagrebu, Kapucinima na Rici, Senjskom Kapitolu, Modruškom Kapitolu, Leonovom družtvu za izdajanje enciklopedije i družtvu umjetnosti u Zagrebu.

Po 10.000 K Jugoslavenskoj Akademiji, Pijevom družtvu u Zagrebu, Družtvu sv. Vinka, Bogoslovnoj

Uspjesi hrv. učenjaka.

Arrheniusov učenik u Stockholmumu, Sičanin dr. Fran Bubanović, koji je pošao na daljnji studij u svjet i boravio u Groningenu, a sada je u Stockholmumu, držao je prošli mjesec zanimljivo predavanje na drugom Mendelejevskom kemikaliskom kongresu u Petrogradu, kamo je bio izričito pozvan. Predavao je o Traubevoj teoriji pritisaka na površinu (J. Traubes Theorijs des Oberflächendrucks) u njemackom jeziku. Tumačenje Bubanovićevu primijenjeno je veoma ljepe.

Bilježeci ovaj uspjeh, imamo priuci još i jednu znanstvenu tečevinu na astrofizmnom polju, koju znanost zahvaljuje prof. dru. Vladoju Drapczynskom. On ovu godinu provodi na „Observatoire national“ u Parizu. Sičanjski broj lista „Astronomische Nachrichten“ (br. 4546) donosi njegovo otkriće, po kojem se obara račun glasovitoga astronoma Bauschingera, da je planet 1911. N. J. poseban planet; naprotiv je dokazao identitet toga planeta sa zvaničnim planetom 480 Hausa. Rezultati rada ovih naših učenjaka dokazuju, da im je posao solidan i da se možemo pouzdati u njihovo buduće stručno djelovanje.

Smotri, Jelisavom družtvu, za Petrov novčić i za podrpu siromašnih klerika.

Po 5000 K Glazbenom zavodu u Zagrebu, Kolu u Zagrebu, Matici Hrvatskoj, Družtvu sv. Jeronima, zagrebačkim vatrogascima, družtvu za sveudično klanjanje, katoličkom djetičkom družtvu u Zagrebu, Katehetskom družtvu u Zagrebu, Ligi, Patronazi, Hrv. kat. kasinu, za uboge grada Senja, Mensu akademiku, Lječilištu za suščave, za misne zaklade u Senju, za misne zaklade u Zagrebu, Pijevom družtvu za osnutak katoličkog beletističnog lista i Zboru duhovne mladeži.

4000 K Sveučilišnom podpornom družtvu.

Po 3000 K Zagrebačkom radničkom družtvu, Družtvu za spasavanje i kršćanskim radnicima.

Po 2000 K Pjevačkom družtvu „Vienac“ u Zagrebu, Zanjaljskom družtvu u Zagrebu, Kat. djetičkom družtvu u Varaždinu, Družtvu za prehranu školske mladeži, Pjevstvu, Gošpojanskom klubu za podrpu i srodom, Veteranskom družtvu, Hrvatskom tipografskom pjevačkom družtvu „Slogi“, Podvorničkom družtvu, Vojno-podčašničkom družtvu, Obrotnom zboru, Družvu „Dobrotvor“, Novinarskom družtvu, Družtvu srednjoškolskih profesora, za učiteljskih konvikata, Družtvu za gluhihene, Družtvu za slike, Cecilijskom družtvu, Geoložkom povjerenstvu i Sokolu — sve u Zagrebu.

Po 1000 K Starinarskom družtvu „Bihać“, Starinarskom družtvu u Kninu, Družtvu za podrpu siromašnih učenika gornjogradске gimnazije, onom donjonagradske gimnazije, realne gimnazije te mužke učilijske škole.

500 K Zooložkom muzeju u Zagrebu.

Ovaj upravu kneževski dar visokog crkvenog dostojanstvenoga izazvao je u čitavom našem narodu najduži zahvalnost i priznanje. Još prije doje nadbiskup Posilović 300.000 K za katoličku štampu, 355.000 K za razne crkve u hrv. zemljama, 100.000 K za redovničke zavode, 170.000 K za škole, književnost i prosvjetu druživa, 42.000 K za nemoćne srećenike, 500.000 K za uboge, 152.000 K razdijelio je crkvi i narodu o svojoj zlatnoj

Anggeo Uvodić.

Pišu nam iz Beča: Redakcija Monakovskog „Simplificisima“ veoma se je laskavo izrazila o nekim karikaturama, koje joj Uvodić poslao na uvid, te mu je stavila u izgled suradničivo u listu.

Ovdje je prije nekoj karikature Uvodice. Ono je karikira se svrnatelj svih bečkih kazališta. Da se čovjek divi uspijelim karikaturama, mora poznavati lično sve originalne. Svaki potiče na njihovim licima u karikaturama podražjuje gledaoci na smieh.

Uvodić će do brzo napraviti ovdje izložbu svojih karikatura. Na taj korak bio je potaknut od prvih bečkih kritičara.

Hrvati!

Sjećajte se Družbe

SS. Ćirila i Metoda.

misi. 100.000 K darovao je prošle jeseni, tako da sa najnovijim darom nadbiskup Posilović darovao je crkvi i narodu ukupno 3,365.000 K. Ugledali se i drugi mogućnici u sjajan primjer hrvatskog metropolite!

Iz činovničkog odbora.

Beč, 15 veljače.

Ovih je dana činovnički odbor u zastupničkoj kući nastavio razpravu sa željom, da do prve sjednice u plenumu dokonča celi materijal i da se kući već u prvoj sjednici na 5. ožujku podstare odborovo izvješće.

Medutim je između odbora i vlade nastao mali konflikt. Vlada se protivi, da se, kako to zastupnici traže, podiđi pravo činovnicima, da mogu biti zastupani u disciplinarnim komisijama. Onda je vlada i protiv nekih odredaba te se odnose na avansiranje po vremenu.

Jučer se izabran podobor koji bi imao izravnati ovaj konflikt. Medutim manjina odbora izjavila je, da zastupnici ne smiju popustiti od svoga stanovištva, koje odbravaju svi činovnici u državi.

Iz hrvatskih zemalja

Demonstracije u Zagrebu.

U srednu večer izmenju 7 i 8 sati opetovalo su se ovdje velike demonstracije. Na sveučilištu sastali su se radnici i obdržavali su improviziranu skupštinu. Jedan socijalista je držao govor, u kom je medju ostalim rekao, da su i socijalisti sinovi ove zemlje, kao i drugi, isto su Hrvati kao i nacionalisti i moraju ustati na obranu Hrvatske. U skupštini se ne prestalo klicalo proti Čuvaju. Govornici je na koncu pozvali prisutne, neka se mirno razdaju, a onda će se sastati kad bude potreba, ako ne prije, a ono u nedjelju. Zatim je povorka od preko 1000 ljudi krenula pjevajući patriotske pjesme i kličući Marovskom ulicom na Jelačićev trg.

Sve su ulice zaposjednute žandarima i policijskim. Gradsko poglavarstvo izdalo je oglas, kojim se nareduje, da se sva kućna vatra zatvori u 7 sati na večer, i za 7 dječa ne smiju biti vani, isto tako majstori ne smiju puštati šegrete napolje, sve krčme moraju biti zatvorene u poноći i sl.

U četvrtak između 7 i 8 $\frac{1}{2}$ sati bile su opet velike demonstracije. Preko 2000 ljudi krenulo je Frankopanskom ulicom, pred svečištem, Marovskom ulicom, preko Jelačićevog trga i lice opet natrag. Neprestano je množivo klicalo proti Čuvaju i pjevalo; osim toga su demonstranti zviziđalkama i trubljama pravili užasnu galamu. Sve su ulice bile punе stržara i oružju na nosu uredovali niti su pozvali demonstrante da se razdiju, jodino su redari išli mirno za povorkom, a žandari su puštali demonstrante da uz njih prodru.

Vlada je zaključila zatvoriti univerzu i zaključiti zimski semestar. Time se nuda ukloniti dijke iz Zagreba.

Imenovanje i umirovljenje u Banovini.

Predsjednik banskoga stola Mažuranić umirovljen je na vlastitu molbu kr. r. rešenjem od 12. o.m., a na njegovu se mjesto imenuje vičnički stola sedmoricne Anton Rotter.

Imenovan je predsjednikom zagreb, sudbenog stola banski vičnički stola sedmoricne Josip Wendler, a podpredsjednikom istoga Mirkо Košćulji. Dosadašnji vičnički stola zagrebačkog i prijekom upravitelj Čekuš imenovan je predsjednikom sudbenog stola u Varazdinu.

Ban povjeren je vođenje unutarnjeg odjela Nikodemu Jakšiću, koji je promaknut također ad personam u IV. svrbovni razred. Nadalje se vođenje odjela za bogoslužje i nastavu povjerao banskom savjetniku lvi p. Hrvotiću, koji se medutim imenuje pravim banskim savjetnikom; a žup. upravitelju u Bjelovaru dr. Teodoru Bošnjaku povjerao se vođenje pisarne predsjednik Vladinog.

Umirovjeni su veliki župani Kukuljević, Milanković i Junković.

Progoni štampe.

Svi odgovorni urednici zagrebačkih opozicionih listova dobili su prene sudske pozive, da pristupe sudu na presluženje radi zaplijenjenih stavaka. Državno

odvjetništvo tuži ih radi zločinstva po § 65 k. z.

Pokojnici.

U Požegi preminuo je odlični književnik Franjo Ciraki, koji je bio ondje više godina načelnikom, a i zastupnikom na hrv. saboru. Bilo mu je 65 godina.

U Zagrebu je preminuo u 23oj godini Ljudevit grof Kulmer.

Gospodarski pregled.

Nova potrošno-obrtna zadruga.

Pišu nam iz Visa 12. ov. mј.: Jučer se je ovdje osnovala potrošno-obrtna zadruga na katoličkom i hrvatskom stanovištu. Zadrugu su osnovali naši ljudi s jedne, da pomognu počaštvu u sve to više rastućoj skupoci, a s druge, da spreče zavajanje pučanstva po sličnim ustanovama s protivničke strane. Zadrugi je uspjeli osigurati, jer će brojiti veliki broj zadrušara, a požrtvovana zauzetnost nekoliko od inteligencije kao i temelj na kome je zadruga osnovana, siguran su zalog, da će se zadruga veoma ljepe razviti i proširiti.

Naši dopisi.

Dubrovnik, 12 veljače. Jučer se imala obdržavati u našem kazalištu javna skupština, sazvana javnim proglašima od medju-stranačkog odbora, obziru na prilike u Banovini. Poglavarstvo je zabranilo javnu skupštinu, jer pozvici nehteli udovoljiti zahtjevu Poglavarstva, da se ne smije u gorovima napadati ugarsku vladu i da se moraju prikazati napisani gorovi i rezolucije. Segurno su htjeli, da pjevamo hvalopješnje onoj mongolskoj vladu, što nam onako divljački tlači braću preko Velebita, a s druge umištaju da smo u Rusiji i da kod nas postoji još preventivna cenzura.

Mještje javne skupštine obdržavalo se pouzdani sastankom na osnovu § 2. Brojni posjet dokazom je, kako uza sve cjepljanje nije uspjelo i da neće nijednoj vladu, nam ugusi osjećaj narodne jedinstvenosti. Sastanak je otvorio starini pravaš gosp. A. Miletić izakazujući važnost njegovu i predložio za predsjednika gosp. Dr. L. Dražića. Za podpredsjednika bio je biran gosp. Miletić. Nakon izbora redatelj i zapisničar predsjednik podjeljuje rječ pravniku gosp. Baraćeviću, koji nam vjerno pokaza sve zulme, što ih je tiran Čuvaj dao izvršiti na našoj mladosti. Za njim je govorio gosp. Dr. M. Čingrija.

Uime Srba progovorio je u kratko prof. Radulović, a za njim drugi omladinc iz Zagreba gosp. Kiurija, predsjednik srpskog poglavarstva. Svi su govornici bili nadgrijani povlađivanjem. Bura ogrožena i prosvidje proti tiranima digla se, kada je svrš. prav. g. Caput, koji je zastupao stranu prava, nabrojivši sve nevolje, što nas radi nagodbe stižu, pozvao skupštinu, da se obrati svim strankama u Banovini, neka se pridruže zahtjevni izstaknutom u glasovitoj memorandumu stranke prava, da se u ovim sudobnosnim danima nadju svu na okupu proti gordom tiraninu.

Poštedjene se javio za rječ gosp. Taraglija, da se zahvali skupštinarima na tako brojnom odazivu i na pojmanju nevolje, koje nam tiše braću u Banovini.

Po sastanku gradjanstvo je odjepovalo gole glave pred običinom narodnu himnu a za tim je neprugledna povorka obašla grad uz pjevanje domorodnih pjesama i marslige, te u puklice proti tlačiteljima naroda.

Ples sinjskih brodolomaca. Pišu nam iz Sinja: Prošle nedjelje naši su brodolomci u mjestnom kazalištu igrali nešto poput bjesomućnog fakirskega plesa uz pratnju čisto sinjske glazbe prama svojih deviz: Šini Sinjanima. Horuzi su bili dva propala propala. Potresno ih je bilo gledati, kako u zanosu plemićke duše vještački predvode pučke favoritije. Grobna melanholija divo im plesala.

Nije Šala plesata poslije šest krvavih porazova! Svima je u pameti sveža uspomena na sretna vremena cetinske slobode, kada proslavljena dinastija Cetinom vladala i svako milijne Sinjom prospala. A danas, kad se promjenila vremena i kad ova „tužna

*) Zakasnito.

zarobljena krajina“ mora stenjati pod željeznom rukom natražnih duša, koja biele novce štede za vode, putove razsvjetu, i stotinu sličnih cedastoca, težko je, težko našim naprednim ljudima. Sinjsko tlo čini im se usijano željezo; tabani im od pustne vatre izgoriše; jedan drugog bolne gleda i tužno govore: „Ovako se živet ne da, i mi kada nismo ljudi, prazna doma ispod grudi.“

Plesali su sinjski fakiri i tužnom pjesmom dozivili uživanja boljih vremena; kritične sinjske ptice grabilice „Panem et circenses“! Vrtili se, sve dole i zabielio; a onda u svetom rodoljubom žaru u povorci se zgrnuli pred kuću propalog kandidata. Gladni i golotri sive ptice udarili u eksočne kajde i pjevali skladne pjesme Dušanovu carstvu i Kosovu polju... Gledali su izborne proglašte čvrsto priznale uz hladne stiene kandidatove kuće, a oni kano da su svojim crvenim slovima: „Narode glasuj samo za dra. Masovića“ korili Šini i Sinjana sa tolikom smrtnog grieba. Povrh plakata nadvila se tužna glava propalog kandidata, a u njoj se matale tužne misli na savremene zgodje. Zaglušna je vika do nebesa odigla: „Mi smo s tobom sivi ptici, o Uroše Masoviću“, a on odvraćao „grazje cari fio!“

Tako je trajalo do sedam sati, naime dok nije prošao napredno-pučki sveštenik i svojim im blagoslov udjelio...

Prijateljska opomena iz Drniša. Primošten iz Drniša: Stranac, koji bi slučajno proveo u Drnišu nekoliko dana karnevala, ponio bi sobom veoma loš dojam o jednom dielu stanovništva ove junačke varoši, jer mu nebi bilo moguće a da svoju pažnju svrne na viku, dreku, zvijždanje, izručivanje te nesmotreno izazivanje od strane onoga diebla pučanstva, koji se rado Srbinom nazivlje jedino za to što pripada grčko-izotičnom zoku.

To grubo i vrlo pogibeljno izazivanje namjenjeno je dakako Hrvatima pravaške skupštine i njihovim vodjama, a ide za tim da podržavaju umjetno srbsko-vjersku svest, dade mjestu onaj karakter, što ga nikada nije imao a najsjeki ne danas kada su se prilike hvalevrednim nastojanjem pravaških pravaka radikalno promjenile.

Nemamo ništa protiv toga da braća grčko-izotične vjere budu uživali najveću slobodu pri njihovim bilo crkvenim, pa bilo i narodnim svetkovinama; same bi želili, da ako već neće da se priznaju pripadnicima jedne nam majke sa svih mogućih strana progonejne Hrvatske, barem da ne vredaju i neizazivaju onaj ogromni dio pučanstva ove občine, koji se takovim najvećim oduševljenjem priznaje, koje jedušenje plod je najudublje na teoriji i praktici osnovanje uvjerenja da u občini a na osobiti način kod današnjih javnih prijaka spasava time i samo time svoje ime, svoj jezik, svoje tradicije, svoju povijest, svoje političko-narodne težnje, u kratko sve što je jednomu narodu milo i sveto nekrevarje, naprotiv očito koristuju tako i onom elementu, koji od svega toga, na žalost i na svoju jedinu štetu zazire. Mi mislimo da takovo nepristojno ponasanje uvjete, jer je napokon najveći teret morao snositi blatski narod. Lako je tako ugovore sklapati! Ako su pak ta radnje zauzeli slabu poduzetnicu, to nije kriva uprava, jer je cijelo više odučivalo, komu će se radnje predati. Prigradica je mnogo novaca uza ludno pozobala, a i još će ga pozobati, a tu treba krviti najviše — kako rekoh — prve promicelite tog pitanja. Da se je izabrala koja pristupačnja i ljepla luka, koliko bi samova bilo učinilo, a rađaju već dovršena!

Dok dopisnik napada bezobrazno (poznamo se ljudi iz prvašnje borbe!) spomenutoj upravi, s druge strane htio bi braniti zadnju upravu. A što je zadnja uprava napredovala s tim radnjama? Zar nije prvašnja uprava barem stogod učinila, premda su joj bile sputane ruke, baš od onih sličnih, koji nadahnju one dopise? A zadnja absolutistična upravila koju je novaca u tutanji bacila, a da nije nikomu ranjiva polagala? Kori se u dopisu odašnja uprava, da je upropasila narod, premda, ako se je stogod trošilo, trošilo se je na prvi voleo; a zar ne će ova uprava upropasti narod, kad jedan čovjek čini što ga je volja, a drugi kao kakvi mameluci na sve štute!

Gospodo moja zar mislite, da će naoruđu igda biti koristi od Prigradice, a ipak se misli potrošiti — osim drugih troškova — opet za put 60—70 hiljada? No znamo gdje koga što srbi! Neki bi željeli da bude što prije dovršen put do Prigradice, da im ne ide u niški kapital, kojeg su tamo uložili, a od kojeg su misili imati koristi, A kamli jo li željet dobra blatskom pučanstvu! Bilo je bolje graditi občinski dom, školu i zgraditi u zgradu se bojje s Velomlukom, nego li tamo bacati novac. Ali znamo čije su zgrade gdje je občina i škola....!

Na svršetku još bi spomenuo nešto g. dopisniku! Oč kaže, da je famozna osobna dalmatinska politika dala odašnju občinsku upravu. Čudim se da on kao pravas može tako govoriti. A kad je osobnija bila dalmatinska uprava, nego li je danas, proti kojih baš pravaš vojuju?

Gadne špekulacije. Pišu nam iz Drniša 15 veljače: Danas veterinar kninskoga kotara nalazio se u našem Drnišu. Slučajno carski konj, koji se natazio kod gosp. I. Labora, razbolio se, po svoj prilici od stare bolesti „reumatizma“. Gosp. Labor je u hrvatskih brodolomci i htjeli dati

znaka svome životu sa trzajim dostojnim propalih duša.

Sva demokratska gospodska čeljad htjela nešto doprinjeti ovome epohalnomu slavlju. Tu su u prvom redu Tripalovi kćice i služba svih njegovih pouzdanih bašbozukova. Kočije su triumfalno obilazile trg, a golotribi naprednici predvodjeni sa diničnim don Rodrigom kliktali su od vesela i dušili se u čudnom veselju. Pjevali su napredni ljudi u duševnom razpoloženju spužu, kad mu kuća gor, pa proslili najlepše cveće naprednih duša pred svakoga, na koga se namjerali, a na njihov tor ne spadio. Pripala gospoda pokrila glavu visokim klobucim; ali im srce jednako golo ostalo i šupljia pamet na sve strane provirala. Pod vodstvom takove elite naprednoga tabora napalo se na jednog častnog i siedog sveštenika, koji mirno prolazio. Oborilo se na njegu siedu glavu najsrmatnije poklike i tvorno ga sa orasim i bajamam svom žetinom udarali.

Pošto ovoga junačkoga djebla, privrednici su crnoči napredno pučki sveštenik Grabovac i u tom veselom družtvu do u kasno doba noći boravio. Trebalo je, da ta šugava ovca stada gospodnjega i ovdje svoje papke pokaže.... Dostojan dan drugi naprednog društva. Slavljiv je svršilo sa zaslunom i promulgom rikom izpod Masovčićeve kuće u najmiliju im pjesmu; „Mi smo s tobom sivi ptici, o Uroše Masovčiću“.

Na čast im taki triumf!

Blato, 12 veljače. U „Hrvat. Kruni“, razpisao se neki novopečeni pravaš o kolonu putu Blato-Prigradica u lokum radnjama u Prigradicu. Radi slabog napredovanja u tim poslima, najviše se obtužuje občinsku upravu, koja je bila prije 6 godina, te joj se spočitaje da je narod uprostila? Ima li duše dopisnik da to utvrdi?

Kad je spomenuta uprava došla na občinu, ona je moralu izvršiti radnje, koje su bile započete od prvašnje uprave; a što je ona kriva, da su te radnje pozobale mnogo novaca, a bez koristi? Na taj golemi bezkorisni trošak morali su računati oni, koji su prvi podigli prkos-pitanje Prigradice. Ti su i ugovarali sa pomorskom vladom, koja je rado pristala na predložene uvjete, jer je napokon najveći teret morao snositi blatski narod. Lako je tako ugovore sklapati! Ako su pak ta radnje zauzeli slabu poduzetnicu, to nije kriva uprava, jer je cijelo više odučivalo, komu će se radnje predati. Prigradica je mnogo novaca uza ludno pozobala, a i još će ga pozobati, a tu treba krviti najviše — kako rekoh — prve promicelite tog pitanja. Da se je izabrala koja pristupačnja i ljepla luka, koliko bi samova bilo novaca bilo uštedjeno, a rađaju već dovršena!

Dok dopisnik napada bezobrazno (poznamo se ljudi iz prvašnje borbe!) spomenutoj upravi, s druge strane htio bi braniti zadnju upravu. A što je zadnja uprava napredovala s tim radnjama? Zar nije prvašnja uprava barem stogod učinila, premda su joj bile sputane ruke, baš od onih sličnih, koji nadahnju one dopise? A zadnja absolutistična upravila koju je novaca u tutanji bacila, a da nije nikomu ranjiva polagala? Kori se u dopisu odašnja uprava, da je upropasila narod, premda, ako se je stogod trošilo, trošilo se je na prvi voleo; a zar ne će ova uprava upropasti narod, kad jedan čovjek čini što ga je volja, a drugi kao kakvi mameluci na sve štute!

Da je zajma mudraci hoće, da je puki slučaj, a mi kažemo, da je prije čudo, nego slučaj. Od slava i neizvediva posla ne postaje dobar i izvediv samo s toga što su izbori. Je li tu prva druga ili deseta procjena, nama je indifferentno. Slobodno im uđeši zajam, ali uz jedan ujet, da u nas ne diraju. Sa po miličnom krunom može se spasiti mnogi težački žitak, mnogo malih i srednjih posjeda u Dalmaciji. Vjesnički je Zavod svih, a ne stranačka ustanova. Vjesnički Zavod bije uvek iškustvo, da veliki zajmovi srušavaju obično ovrom, za zavod štetom, a za dužnika odgodjenom agonijom. Ali hoću, neka im bude. Nego, stoje dočekano da je to bio odkup za glasove i činjenice od nas iznešene, koje je lako dokumentirati, nije nikto pobio, da je ipak pokušao ozbiljno pobiti ni ispraviti. S toga, jedni dopisnici, u se dušu.

konja; nu ovaj nije hotio iako je imao da stota raspoloživa vremena, odgovarajući dotičniku „Zovi me iz Knina, brzovat imam pa cu doći“.

A zašto nije hotio odmah ga pregledati? Lako je razumiti: samo, da potegne mastnu i podpunu nadnicu. Zaista gađa spekulacije! A što bi gosp. veterinar, da konj crkne prvo nego li on dodje iz Knina? Za da samo ovo na znanje nadjezinim vlastima.

Pantalon jednog demokratskog doktora.

U polemici između „Hrvatske Rieči“ i „Narodnog Lista“ gospoda u Žadru prepuštaju sada obranu izgubljene pravde dopisniku iz Drniša. Mi smo im dokumentima u ruci dokazali i mito i presiju. Za to bi moral, da odgovara ne samo oni, nego i koji državni činovnik, ali mi, uvek velikodušni, uvaživ da su oni oponozili, ne nastavljamo odkricima, koje našoj zemlji nisu na čast.

I evo nas na dopisniku iz Drniša, kad baš hoće, da ga malo pogramimo. Ako iko, to bi on morao, da se krije i na moli za sažaljenje i prezir. On zaboravlja, da je u predploskom izboru kandidira proti dr. Ivčeviću; zaboravlja, da je sasvim izrekao protiv svom protukandidatu i što je „Sloboda“ pisala. On zaboravlja kako je jednoga dana dospije u Trogir i da su ga dočekali Ivčevićevi panduri, koji su mu takav strah u kosti utjerili, da je morao da bježi s punim pantalonima iz Trogira.

Nije to dično po jednog kandidata, ali je živa istina, da se dogodilo. Ništo se mu se je tačas nebrisivo zarezo u pameti, da je tražio odzmaduz.

I to je takoder jedan razlog, za što on moli za zadnjih izboru, da se svakako kandidira proti dr. Ivčeviću, inkarnaciju. Na jednom, od zakletva protivnika, on se promeće u agitatora Dra. Ivčevića. Očito je da ga tu uvjerenje nije užilazio, nego spekulacija, novac itd. Sada se on i dr. Ivčević susreće, sastaju i rukuju, a od nas se traži, kada li gledamo, da uskliknemo da još ima značaj u Dalmaciji. A nama se grsti, te zgodjili odvraćamo glavu. Sada, taj čovjek, brani prazne blagajne. Kao da smo i ustvari da su bili koplje pune, a način na koji je učinio, da je upropasila narod, premda, ako se je stogod trošilo, trošilo se je sa prvom voleću; a zar ne će ova uprava upropasti narod, kad jedan čovjek čini što ga je volja, a drugi kao kakvi mameluci na sve štute!

Izgradnja i pokrajine. Preukucjer posjetio nas je u uređništvu vel. O. Leo Josip Medić, član provincije sv. Jeronima. O. Medić putuje koncem ožujka, po našoj sv. Stolice, u Chicago kao dušobrižnik za dionične odsutnosti hrvatske izseljenike. Želimo našem vrlom prijatelju sretan put i još sretni uspjeh!

Izlet Flottenvereina u Dalmaciju. U potezima priredje „Flottenverein“ izlet po Dalmaciju i taj će trajati od 21. do 29. aprila. Malo kašnje, od 8 do 23. Maja, isto će društvo voditi izlet po Sredozemnom moru, tičući sve glavnije točke.

Junaci, kad se a izbaciti, biesni sto im je ples zbog odsutnosti dječomjene tajljanša svečano promašio, hvataju se na

